

Danskerne findes i mange modeller

Tekst: Ebbe Kløvedal Reich

Melodi: Erling Lindgren

1. Danskerne findes i mange modeller
og stadig kommer der nye til.
Er vi et folk, når det virkelig gælder?
Og hvem kan bestemme, hvad folket
vil?

*Lad os tale om det frit,
lære hvor vi står,
blive tvivl og kulde kvit,
skabe gyldenår.*

2. Hvad er det fjerne, og hvad er det
nære,
Når verden ikke er det, den var?
Hvor er det ansvar, som alle må
bære, og hvor er den uskyld, som
ingen har?

*Lad os tale om det frit,
lære hvor vi står,
blive tvivl og kulde kvit,
skabe gyldenår.*

3. Vel kan vi strides om guder og
penge og dømme hinanden til
ensomhed.

Sammen forbliver vi stadig så længe,
vi lever og bor på det samme sted.

*Lad os tale om det frit,
lære hvor vi står,
blive tvivl og kulde kvit,
skabe gyldenår.*

4. Hvad skal vi styrke, og hvad skal
forandres, og hvordan gøres der ret
og skel?

Hvad er mit eget - og hvad er de
andres?

Og hvor begynder og ender vi selv?

*Lad os tale om det frit,
lære hvor vi står,
blive tvivl og kulde kvit,
skabe gyldenår.*

5. Hvor er den glæde, der smitter og
fylder,
når dagen ellers er trist og tom?
Hvor er den frihed, vi siger, vi hylder
Og hvor er den tro, vi er fælles om?

*Lad os tale om det frit,
lære hvor vi står,
blive tvivl og kulde kvit,
skabe gyldenår.*

6. Danskerne findes i mange
modeller,
For livet kræver mangfoldighed.
Levende er kun de ord, der fortæller
om fællesskabet, hvor alle er med.

*Lad os tale om det frit,
lære hvor vi står,
blive tvivl og kulde kvit,
skabe gyldenår.*

7. Langt imod vest under vældige
himle
bag fjordens fejende fugletræk
skimtes i skyerne nutidens Gimle,
der rejser sig, nu da det gamle er
væk

*Lad os tale om det frit,
lære hvor vi står,
blive tvivl og kulde kvit,
skabe gyldenår.*

Der hvor du har hjemme

Tekst: Dy Plambeck

Melodi: Marianne Søgaard

1. Vi er alle længslernes liv
og vi er sproget, som løber op i
brystet
en udstrakt hånd, en vred
demokratisk
panelsamtale.

For historien er dig, den er os
den er de travle morgener, et
it-nedbrud
et hamsterhjul, et kys som er flygtigt
en bøg der blomstrer.
Den er det, vi siger
når nogen spørger eller nogen tier.

*Det der styrtes ned
kan føre til frihed.
Loven bøjes i vores krop.
Dér hvor du har hjemme
er i din stemme.*

2. Vi er sårbarhedernes kraft
og hyldens hvide blomster, en
navlepiercing
en livsbedrift, en sprække af hud
som er brun af solen.

For historien er dig, den er os,
den er de mørke aftener, et
mindesmærke
en hadbesked, et råb midt på gaden
en krig, der kommer.
Den er det, vi siger
når nogen spørger eller nogen tier.

*Det der styrtes ned
kan føre til frihed.
Loven bøjes i vores krop.
Dér hvor du har hjemme
er i din stemme.*

3. Vi er sommerdagens lys
og vi er lyd af frihed, når vi er
sammen
forpligtede, et bånd der forbinder os
gennem tiden.

For historien er dig, den er os,
den er de lyse nætter, en jættestue,
et istidsspor, et smil fra en fremmed
vi ser på gaden.
Vi er det, vi siger
når nogen spørger eller nogen tier.

*Det der styrtes ned
kan føre til frihed.
Loven bøjes i vores krop.
Dér hvor du har hjemme
er i din stemme.*

Du danske sommer, jeg elsker dig

Tekst: Thøger Larsen

Melodi: Otto Mortensen

1. Du danske sommer, jeg elsker dig,
skønt du så ofte har sveget mig.
Snart kolde farver i sky og vand,
snart nøgne piger ved hver en strand!
Mer, mer, mer
jeg dog dig elsker, hver gang du ler.

2. Du er i sindet jo lunefuld,
dog hjertet inderst er pure guld,
et eventyr er dit glade navn,
og blomster lyser ud af din favn.
Korn, korn, korn
i drømme gror under månens horn.

3. Når dine bølger mod bredden gik,
beruset blå som gudinders blik,
en ungdom jubled' din lovsang ud,
kun klædt i solskin og brunet hud.
Ned, ned, ned
til dåb i glemsel og evighed!

4. Og når du strakte med åbent sind
de lyse nætter i himlen ind,
imens det dufted' af hylde og hø,
vi bad: lad drømmen dog aldrig dø!
Ak, ak, ak!
Vort hjerte svulmed' af tro og tak.

5. Og stundom ud af din fulde glød
sprang lyn fra skyen i jordens skød,
og tordenlatter og tordenregn
din trolddom spændte fra egn til egn!
Vild, vild, vild
er, skønne sommer, din kraft og ild.

6. Du danske sommer, min hilsen tag,
du lyse nat og du lyse dag!
Går tit du kold over landet hen,
jeg véd, du kommer dog hed igen!
Ja, ja, ja,
jeg véd, dit hjerte er guld endda.

Danmark, nu blunder den lyse nat

Tekst: Thøger Larsen

Melodi: Oluf Ring

1. Danmark, nu blunder den lyse nat
bag ved din seng, når du sover.
Gøgen kukker i skov og krat,
Vesterhavet og Kattegat
synger, imens det dugger,
sagte som sang ved vugger.

2. Danmark, du vågner med søer blå,
mætte som moderøjne.
Alt, hvad i dine arme lå,
lader du solen skinne på,
ser, hvor det yppigt glider
frem af forgangne tider.

3. Lærker, som hopped af æg i vår,
svinder i himlens stråler.
Tonerne ned med lyset går,
samme sang som i tusind år.
Lykken fra glemte gruber
klinger af unge struber.

4. Hyldene dufter i stuen ind
ude fra Danmarks haver.
Kornet modnes i sommervind.
Hanegal over lyse sind
stiger bag gavl og grene,
hvæset som kniv mod stene.

5. Køer og heste og får på græs
hen over brede agre,
åbne lader for fulde læs,
sejl, som stryger om klint og næs,
byger, som går og kommer, -
det er den danske sommer.

6. Pigernes latter og lyse hår,
leg, som får aldrig ende,
øjnene blå som vand i vår -
mildt om et evigt Danmark spår,
sol over grønne sletter,
lykke og lyse nætter.

Lige før timerne mørkner i juni

Tekst: Iben Krogsdal

Melodi: Erik Sommer

1. Lige før timerne mørkner i juni
lige før duerne sover
lige før duften er dugget på græsset
lige før dagen går over
lige før bålene bliver til aske
lige før blomsterne lukker
lige før skibene svinder på fjorden
i kredsløb om jorden
fornemmer vi midsomren sukker

2. Sukker igennem den lysvilde aften
nynner i børnenes munde
driver i valmuers duvende viljer
vokser af ukendte grunde
ånder af slægternes nærvær i natten
blåner mod byen der falmer
knejser af gravhøjes svimlende alder
der lokker og kalder
og lyder som midsommersalmer

3. Åh, at gå ud med sin
højsommerglæde
vandre langs solnedgangsbænke
ligge på jorden og indånde himlen
håbe så højt man kan tænke
drikke af himlen så længe den varer
elske sig aftenberuset!
blive forenet med træernes toppe
som svævende kroppe
det lyder af genkomst i suset

4. Fuglenes reder er varsomt forladte
køernes livsbrøl er vilde
alferne hvisker: I nat skal vi ñndes
fuldmånen soler sig stille
juni er himlen bag himlen bag himlen
lyset du aldrig kan miste
tar du min hånd? Går vi natten i
møde?
endnu er der grøde
og juni er lys til det sidste

Nu er jord og himmel stille

Tekst: Marinus Børup

Melodi: C.M. Bellman

1. Nu er jord og himmel stille
vinden holder tyst sit vejr
og der lyder ingen trille
fra de høje stille træ'r,
kun de fjerne frøers kvækken,
kørs kalden over vang
og et dæmpet spil af bækken
til vor egen stille sang.
2. Men når sangen er forstummet,
vil vi høre end en klang
lys og klar fra himmelrummet
det er lærkens aftensang.
Fra i morges inden gryet
har den jublet glæden ud
og sin himmelflugt fornyet
med endnu en tak til Gud.
3. Tak for dagen, som er omme
for en lang og dejlig dag,
tak for dage som skal komme
og for dem, der ligger bag.
I det høje lyse fjerne
mødes sangen mild og klar
med den første aftenstjerne
som et kærligt smil til svar.